C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-599/25 Judecătoria Bălți sediul Central
4-24121486-03-4r-24042025 Judecător L.Popescu

D E C I Z I E
În numele Legii
26 iunie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Cojocar Sandu împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți Sediul Central din 19.03.2025, pronunțată pe cazul contravențional cu privire la acuzația adusă lui **Sîrbu Ion** în comiterea contravențiilor prevăzute de art.240 alin.(1) și art.232 alin.(1) CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La 23.10.2024, agentul constatator Slobodniuc Victor, din cadrul Direcției Patrulare Nord al INSP al MAI, a întocmit în privința lui Sîrbu Ion procesul-verbal cu privire la contravenție pe faptul că acesta conducând mijlocul de transport de model Volkswagen cu numărul de înmatriculare *****, a ignorat cerințele indicatorului 3.32.1. și nu avea asupra sa polița de asigurare obligatorie, automobilul fiind înmatriculat în România.

Prin decizia agentului constatator Slobodniuc Victor, din cadrul Direcției Patrulare Nord al INSP al MAI, adoptată la 23.10.2024, Sîrbu Ion a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art.232 alin.(1) și art.240 alin.(1) CCo, cu amendă în mărime de 72 unități convenționale, echivalent a 3600 lei.

La 23.10.2024, făptuitorul Sîrbu Ion a contestat decizia agentului constatator din 23.10.2024 adoptată de către agentul constatator Slobodniuc Victor, din cadrul Direcției Patrulare Nord al INSP al MAI.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți Sediul Central din 19.03.2025 s-a respins ca neîntemeiată contestația înaintată de Sîrbu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 575096 din 23.10.2024 şi a deciziei de sancționare din aceeași dată, prin care Sîrbu Ion a fost supus răspunderii contravenționale conform art.240 alin.(1) și art.232 alin.(1) CCo.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs avocatul Cojocar Sandu în interesele lui Sîrbu Ion, fiind solicitată casarea integrală ca neîntemeiată a hotărârii contestate și admiterea contestației.

În argumentarea acestor solicitări recurentul a menționat, că instanța de fond la examinarea prezentei cauze contravenționale nu a ținut seama de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Menționează, că potrivit poziției expuse în contestație, se invocă imposibilitatea prezentării asigurării obligatorii de răspundere civilă din motiv că contravenientul o deținea în format electronic în telefonul mobil pe care îl avea, însă acesta era deconectat.

La fel, menționează, că contravenientul a susținut că, la momentul documentării sale de către agentul constatator, nu a putut prezenta forma electronica a asigurării obligatorii de răspundere civilă, din motiv că avea telefonul deconectat relatând în contestație, că i-a explicat agentului că asigurarea este valabilă şi că va putea fi prezentată imediat ce telefonul va fi suficient încărcat, solicitând în mod rezonabil un scurt răgaz pentru a rezolva această situație. Cu toate acestea, agentul a refuzat să aștepte şi a procedat la întocmirea procesului verbal de contravenție fără să țină cont de circumstanțele speciale.

La fel indică, că contravenientul a menționat că în decurs de 2 minute după întocmirea procesului contravențional a prezentat agentului constatator poliţa de asigurare în format electronic.

Instanța de judecată a constatat că, contrar alegațiilor contravenientului Sîrbu Ion şi a părții apărării, despre neacordarea timpului suficient pentru a prezenta polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, agentul constatator a procedat la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, contravenientul a dispus de suficient timp pentru a prezenta actul solicitat, or, de la ora constatării faptei 11.15 până la ora la care a început întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie 11.44, s-a scurs aproximativ 30 min, adică mult mai mult decât 2 min cum a fost invocat în contestație.

La fel, instanța de judecată a respins şi poziţia apărării privind lipsa obligației contravenientului de a deţine în format de hârtie a poliţei de asigurare în situația în care dânsul o deține în format electronic ca temei de încetare a procesului contravențional din lipsa faptului contravenţiei, or, legiuitorul a prevăzut obligativitatea deţinerii asupra sa a poliţei de asigurare obligatorie de răspundere civilă indiferent de format.

Astfel, este de părerea, că în situaţia în care, contravenientul însăşi în rubrica 12 al procesului verbal cu privire la contravenţie a invocat imposibilitatea prezentării poliţei de asigurare obligatorie de răspundere civilă din motive tehnice, respectiv se constată că acesta la moment nu o deţinerea asupra sa.

Cât priveşte deţinerea poliţiei de asigurare valabilă la data comiterii faptei, copia căreia a fost anexată la contestaţie, instanţa de judecată urmează să constate că această circumstanţă nu constituie un temei de încetare a procesului contravenţional din lipsa faptului contravenţiei, or, legiuitorul a stabilit obligativitatea conducătorului auto de a o deţine la momentul exploatării mijlocului de transport, şi respectiv a o prezenta agenţilor de circulaţie la solicitare, fapt ce nu poate fi reţinut de instanţa de judecată în calitate de temei pentru încetarea procesului contravenţional, în special în situaţia în care poliţa de asigurare civilă auto este emisă de un alt stat, agentul constatator neavând posibilitatea de a verifica existenţa acesteia în alt mod.

La fel, declară, că prin contestaţia înaintată, Sîrbu Ion a invocat că nu a staţionat vehiculul, dar a oprit pentru un scurt interval de timp şi respectiv nu a comis fapta de ignorare a cerinţelor indicatorului 3.32.1, instanţa de judecată nu o va putea reţine, or, în pozele prezentată de către agentul constatator plasată pe discul DVD se constată cu certitudine faptul nerespectării de către contravenient a indicatorului 3.32.1. - staţionare interzisă.

Este de părerea, că alegaţiile expuse de către contravenient şi partea apărării privitor la lipsa faptei contravenţionale prin distingerea notiunilor de staţionare şi oprire, nu pot fi reţinute la caz, în situaţia în care circumstanţele cauzei au fost probate prin pozele foto plasate pe dicul DVD vizionat în cadrul şedinţei de judecată, iar acţiunile sale fiind încadrate conform normelor contravenţionale de către agentul constatatator, care, potrivit prevederilor Legii nr.320 cu privire la activitatea poliţiei şi statutul poliţistului şi normelor Codului contravenţional, se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurându-se de forţă probantă până la proba contrară.

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*. Astfel, fiind numită cauza spre examinare pentru data de 26.06.2025, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință.

Referința la caz a depus agentul constatator, pledând pentru respingerea recursului ca nefondat.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu

prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Lecturând hotărârea contestată, Colegiul ajunge la concluzia, că respectiva este adoptată în corespundere cu prevederile art.462 alin.(1) CCo, care stipulează că *hotărârea judecătorească urmează a fi legală, întemeiată și motivată*.

Astfel, judecând recursul Colegiul penal constată, că la examinarea cauzei cu privire la învinuirea adusă lui Sîrbu Ion privind săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.240 alin.(1) și art.232 alin.(1) CCo, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele, în mod obiectiv circumstanțele cauzei, constatând faptul contravenției imputată ultimului și vinovăția acestuia de comiterea ei, concluzionând just de a respinge contestație ca fiind neîntemeiată

Colegiul penal similar instanței de fond conclude, că în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat în mod incontestabil vinovăția contravenientului în comiterea faptei contravenționale, prin suficiente probe directe, utile și veridice, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, care în cumul au probat vina acestuia în comiterea contravențiilor prevăzute la art.240 alin.(1) și art.232 alin.(1) CCo.

Recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanţa de fond, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția lui Sîrbu Ion în comiterea contravențiilor imputate, pentru care a și fost sancționat la 23.10.2024, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar invocările aduse de recurent, precum că, instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, ţin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs.

Se atestă, că norma materială potrivit căreia a fost încadrată fapta contravenţională descrisă în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi anume art. 232 alin. (1) Cod contravenţional, prevede „Conducerea vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere eliberat de autorităţile altor state sau actul de înmatriculare de stat a vehiculului, sau poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă”, iar art. 240 alin. (1) Cod contravenţional prevede „Nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie şi a celui destinat vehiculelor de rută”.

Instanța reține că, spre deosebire de susținerile contravenientului Sîrbu Ion și de cele formulate în ședința de judecată de către avocatul stagiar Cojocar Sandu, agentul constatator a permis acordarea unei perioade rezonabile pentru prezentarea poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă (RCA), dar contravenientul nu a făcut uz de acest timp. Datele consemnate în procesul-verbal indică clar că între momentul constatării faptei (ora 11:15) și începerea întocmirii documentului (ora 11:44) au trecut circa 30 de minute, interval semnificativ diferit de cele 2 minute invocate de contestator. În această perioadă, contravenientul ar fi avut suficient timp pentru a-și activa dispozitivul și a prezenta polița în format electronic.

De asemenea, Colegiul constată că invocarea de către contravenient a faptului că avea polița RCA în format electronic, însă dispozitivul său era deconectat, nu poate constitui un motiv suficient pentru a exclude existența contravenției. Legea impune în mod categoric ca titularul să poarte asupra sa polița RCA, indiferent de forma acesteia – hârtii sau electronică – iar imposibilitatea pretinsă de a o prezenta din motive tehnice nu exonerează de răspundere.

Totodată Colegiul penal reține că, în pofida susținerilor contravenientului Sîrbu Ion, potrivit cărora vehiculul nu ar fi fost oprit în mod propriu-zis, ci doar pentru un scurt interval, această distincție nu exonerează de răspundere. Agentul constatator a asigurat proba infracțiunii prin fotografiile atașate pe discul DVD, vizionate în instanță, care demonstrează în mod clar și obiectiv faptul că vehiculul a fost staționat neregulamentar, în mod contrar indicatorului rutier 3.32.1.

Aceste materiale, prezentate de agent conform prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, întrunesc condițiile de admisibilitate și se bucură de prezumția de autenticitate și veridicitate, cu putere probantă până la proba contrară, conform Codului contravențional. Având în vedere probele obiective prezentate, instanța constată că acțiunile contravenientului se încadrează în mod indubitabil în fapta de staționare interzisă.

Prin urmare, excepția privind lipsa faptei, formulată de către contravenient prin distingerea teoretică între oprire și staționare, nu este întemeiată și nu poate fi reținută în speță.

Ținând cont de cele expuse, Colegiul penal consideră că faptele constatate de agentul constatator sunt veridice și reflectă evenimentele ce au avut loc în realitate. Astfel, procesul-verbal întocmit se bucură de prezumția de legalitate și temeinicie prevăzută de lege, nefiind înlăturată forța sa probantă.

În urma analizei probelor administrate, Colegiul penal concluzionează că vina imputată contravenientului Sîrbu Ion este dovedită. Agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, cercetând toate probele anexate la cauza contravențională.

Astfel, fapta contravențională prevăzută de art.240 alin.(1) și art.232 alin.(1) CCo a fost probată în conformitate cu reglementările legale, fiind săvârșită de către

Sîrbu Ion.

Prin urmare, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi menținut, fiind întocmit în urma unei analize multilaterale și coerente a tuturor probelor, legăturii între ele și cu respectarea drepturilor persoanei atrase la răspundere contravențională.

Astfel, Colegiul penal conclude, că instanța a examinat corect probele administrate de agentul constatator, inclusiv proba video. Aceste probe au fost considerate suficiente pentru a stabili vinovăția lui Sîrbu Ion în comiterea contravențiilor imputate.

Astfel, instanța consideră că probele administrate sunt suficiente și concludente pentru a stabili circumstanțele producerii accidentului rutier și pentru a susține acuzațiile aduse lui Sîrbu Ion.

Ținând cont de prezența la caz a probelor care indiscutabil demonstrează vinovăția lui Sîrbu Ion de comiterea contravenției prevăzută de art.240 alin.(1) și art.232 alin.(1) CCo, probe care coroborează, sunt pertinente, concludente și utile, Colegiul consideră că argumentele recurentului aduse în susținerea versiunii de nevinovăție sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea pentru fapta contravențională comisă.

În atare împrejurări, Colegiul apreciază soluția judiciară drept una întemeiată, motiv pentru care conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, or, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art.466 CCo, însă la caz s-a constatat lipsa temeiului legal, prevăzut de norma menționată, motiv pentru care hotărârea instanței de fond va fi menținută fără modificări.

Conducându-se de art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către avocatul Cojocar Sandu împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 19.03.2025 pronunțată pe cazul contravențional cu privire la acuzația adusă lui **Sîrbu Ion** în comiterea contravenției prevăzută de art.240 alin.(1) și art.232 alin.(1) CCo, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.